

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De cynomia ca. xvij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

alio forte nō in om
nibus, s; i his q̄ mana
bant de nilo, et in va
sis domorum tam li
gnis q̄ sacris. Fode
runtq; puteos egypti p̄ circuitū fluminis, et
inuenerūt sanguinē. Feceruntq; siliter magi
sānes et mābres. Et dicunt, q̄ allata sit aq̄ de
terra iessen, quā nō percussit dñs plagis, p̄t̄ fili
os isrl̄ q̄ habitabāt in ea. Tñ ioseph⁹ dicit, q̄
hebreis flumi⁹ potabil⁹ erat: licet esset mura
tus, egypti⁹ s̄o nō solū colore, s; etiā sapor
re amaro cruore p̄ferebat. Un̄ pot⁹ videt̄ q̄
alibi q̄ in nilo aqua fuerit in egypto. Et hec ē
prima plaga, qua percussit dñs egyptū septē
diebus. De q̄ dicit ioseph⁹, q̄ pharao timēs p̄
ea et hesitās hebreos abire pmisit. Cūq; ma
lū fuisset releuatū sententiā pmutauit.

De ranis, Caplm. XVI.

Terū locutus ē

i dñs ad moysē Ingredere ad pha
raonem et si noluerit dimittere po
pulū, dic ad aaron vt extēdat ma
nū sup flumina riuos et paludes. Et fecit sic. Et
ascēderūt rane et operuerūt terrā egypti. Que
vt dicit ioseph⁹ orie in breui moriebāt et pu
rescētib; cadauerib; fetor nis nori⁹ exhalas
bat ex aq̄. Imo q̄dā q̄si domesticę domos in
trātes sepe in cibis et potib; et lectis inuenie
bant. Fecerūt autē et malefici silr. Sūt autē
tria genera ranarū, vnū fluuiale et, vocale ali
ud mīmū qd̄ et calamitū d̄, qd̄ si p̄iciat̄ i os
canis ommutescit, etiā magnū ē et venenosū
qd̄ rubeta d̄, et vulgo crassatū. Dicit̄ q̄ pha
rao ad eos Orate dñm, vt auferāt rane a no
bis: et dimittā pplm. Et clamauit moyses ad
dñm, et mortue sūt rane. Videt̄q; pharao q̄
data eēt req̄es, nō dimisit eos.

De cyniphibus, Capitulum. XVII.

Itiq; domi

nus ad moysē. Dic ad aarō,
Extēde p̄gā. Et p̄cure pulue
rē terre, et sint cynipbes i om̄i
terra egypti. Et factū ē ita. Sūt at̄ cynipbes
musce adō subtiles, vt visū n̄ll̄ acute cernēt̄
effugiāt, et corp⁹ cui insidēt acerbō terebant
stimulo. Fecerūtq; malefici silr, vt educerent
cynipbes, et nō potuerūt. Et dixit̄ pharao
Digitus dei est h̄, spūs dñi dei. Sicut ei p̄

de xterā fili⁹. Sic p̄ digitū spūsctūs solet accip̄
Augustinus q̄rit q̄re in h̄ defecerint et nō in
p̄mo vel sc̄do. Et d̄t hoc esse factū ad notan
dum, q̄ r̄si p̄hi habuerint noticiā p̄is et filij
nō tamē spūs sancti. De xtra signa facta sunt
per manū aaron, q̄ sequunt̄, vel a dño tantū
quedā vero p̄ moysē.

De cynomia, Caplm. XVIII.

Itit ergo domi

d nus ad moysē Ingredere ad aq̄s
ad pharaonē, et dic ei, q̄ si noluerit
dimittere pplm meū, mittā in oēm terram
egypti om̄e genus muscarū, et factā in die illa
mirabilē terrā iessen, q̄ habebit tranquillitatez
Et factū est ita. Et venit musca grauissimā i
om̄e terrā egypti. Figurata locutio, i. mlti
tudo muscarū, et exp̄sius dicit̄ ē q̄ si plurali
ter diceret̄ Pro quo, lxx. posuerunt cynomia
id est musca canina, quod et in psalmo legit̄,
Tūc vocauit eos pha

rao et ait, Ite sacrificā
te d̄o vestro in terra
hac. Qui dixerūt Nō
possum⁹. Abominati
ones egyptiorū imola
bim⁹. Si mactauerit
mus q̄ colunt egypti
corā eis, lapidib; ob
ruent nos. Taurū em̄
adorabāt in honorez
apis, vaccam p̄ iside,
ouē p̄ hāmone. Un̄
abominabile erat eis
occidi hec vel comedi. Et ait pharao, Ite in
desertū, verū tamē longi⁹ ne abeat̄is. Rogā
te dñm, p̄ me. Orauit moyses, et recessit musca
Et itez cor pharaonis induratū est. Pro his
duab; plagis d̄t iosephus, q̄ innumera mlti
tudo pediculorū egypti⁹ pullulauit et itez
riorib; ebullēs, quos neq; lauacris neq; me
dicamentoz vnguentis exterminare poterāt
Vultis em̄ plagis p̄ter decē famosas credi
bile est percussos egyptios.

De morte peccorum, Caplm. XIX.

Itic dixit domi

nus moysi. Dic pharaōi, si retine
rit pplm meū, cras inducam pe
stem grauēz morientē oīa animantia egypti,
nec quicq; de his q̄ possidet israel morietur.